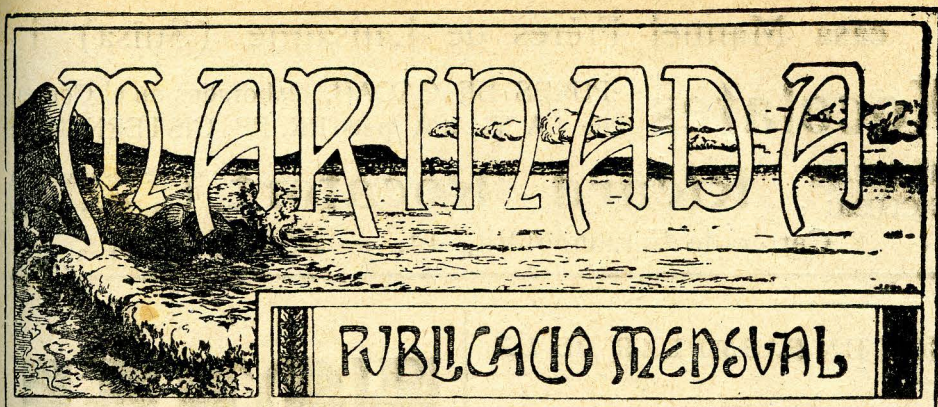




REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

SUMARI

«La vida del camp», per A. Busquets i Punset.—Matí de tardor (poesia) per Joan Gelabert i Crosa.—Contes de MARINADA, La darrera escena d'un poema amorós, per Antolí Tarrats i Mayola.—Cançó (poesia) per M.^a del Carme-Marcé.—Pels Cinemes, J. del Megàfon.—Triptic (poesies) de Jaume Tuneu i Pol.—Recordant a l'aimada (poesia) per Rafel Vilà Barnils.—Del carnet esportiu.—Publicacions rebudes.—Crònica local.—Registre Civil

Preu: 50 Cts.

LLORENS . Obradors Tipogràfics . Palamós

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la
casa Manuel Frères de Lausanne (Suïsa) i

Xocolates

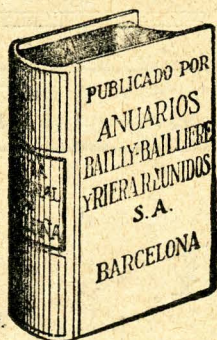
PURES DE CACAU, elaborades en el Convent
de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARI
EXCLUSIU :

Ricard Rocafort (SUCCESOR DE
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

CON UN EJEMPLAR DE LA



GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly - Baillière — Riera)

*tendrá más de trescientos mil
datos y señas*

de cuantos se dedican al Comercio, In-
dustria, Agricultura, Minería, Ganade-
ría, Profesiones, etc., en la extensa
y rica región catalana

**CUATRO PRECIOSOS MAPAS
EN COLORES**



1 TOMO

SÓLIDAMENTE ENCUADERNADO:

20 Pesetas

Francos de portes en toda España

Annuaire Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.
Consejo de Ciento, núm. 240 - BARCELONA

HOTEL IBÉRICA



Allotjament per dia 9 i 10 ptes.
Idem per llargues temporades a
preus convencionals :- Coberts
a 4 ptes. Es serveixen banquets
a preus moderats i també es
disposa de lloc per allotjar cara-
banes d'excursionistes amb un

ESPLENDID SERVEI.



Comte de l'Assalt
Telèfon, 4915 A.
BARCELONA



ALFOMBRES

TAPISSERIES

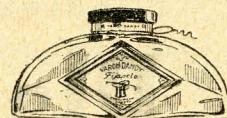
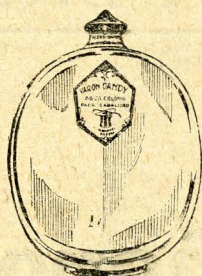
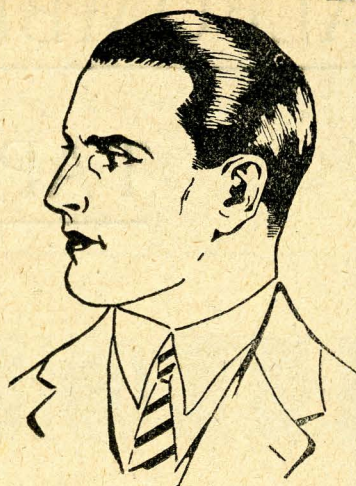
LLENCERIA

H. Blanco Bañeras

Plaça St. Jaume **BARCELONA** :: Call, 21 ::

TELÈFON 190 A ::  St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIO DIRECTA DE TAPISSOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL



COLONIA LOCIO FIJAPELO

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken
CELLE (ALEMANIA)

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::

CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA

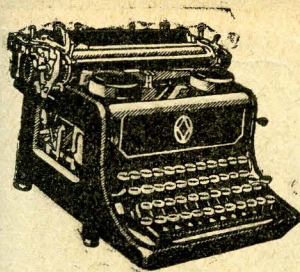
MESSERFABRIK REINSHAGEN

REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

JACOB WEIL

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428



La Màquina d'escriure
"Rheinmetall"
 és la que pot oferir-li millors
 garanties de perfecció i solidesa

DIPOSITARI EXCLUSIU: O. Lloréns Castelló — Palamós

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics
Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

☛ CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA ☚
 Telèfon Urbà n.º 242 Telèfon interurbà per a conf. n.º 6



ANIS DEL TIGRE
EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ
ARENYS DE MUNT
 (BARCELONA)

EMILI
NOYA

Instal·lacions
 per aigua, gas i
 electricitat.

reparacions
 de Maquinària

Carrer Major



Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, intercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por Francisco Mandri, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, Escudillers, 6, Barcelona



«La Vida del camp»

El poemet bucòlic d'En Ramon Masifern que porta aquest títol, ha estat ben assortat; i això és una glòria per l'Empordà. El seu poeta assoleix la setèima edició, que ja és dir molt, com també les ha doblades en altres obres com «L'Aglenya», una de les més xamoses flors dels nostres Jocs Florals, i altres.

Ara que es llegeix tan de català, prova que lo que se en vé dient crisi del llibre es refereix a obres d'alta volada, de fonda investigació i d'estil poc assequible. Les primeres tenen un públic reduït, és clar, però les últimes queden enrera amb el públic nombrós, car l'atrauen, com és natural, les obres de llenguatge clar, estil planer i concepció equilibrada, qualitats primordials que deuen integrar tota obra literària.

«La vida al camp» és de lo típic que quedarà, i que fins ha entrat en altres literatures, com ho demostren les lletres de Mistral, Pereda i Fartenrath. Per altra part, se n'enamorà el gran Verdaguer per a fer-hi un pròlec que resulta una bellíssima pàgina de prosa literària. ¡Cóm hi fa entrar llibre endins aquell escaigut comentari a favor de la vida rural!

Quan aparegué el fresc poemet ens trovàvem nosaltres en els alhors de la vida literària; el rellegírem en anteriors edicions, doblant el pler, àdhuc en la justa traducció dels senyors F. X. Garriga i L. Sánchez, prèvere. Ara en la novíssima, hi havem tornat, resultant-ne una veritable revisió de valor, de la que n'ha sortit triomfant, quedant com a model dintre aquest gènere tan característic en la

nostra literatura.

La moda o el caprici de certes formes i concepcions no logran pas marcir la bellesa, la flaire, el color i la frescor de les estrofes ben empordaneses d'En Masifern. Podríem repetir lo dit a ran de la publicació del poema com lo que ens suggerí altra obra ferma del poeta, «*Coses del Empordà*», i lo remarcant sobre «*L'Aglenya*» i les «*Notes del Cor*», però no ho creiem necessari. El nostre fi no es altre que senyalar l'aparició de tan xamós llibre i recomanarlo en aquesta actual època de desorientació, de crisis i apassionaments, com un estoig de joiells de

vera poesia, poesia pura, sens alambicaments, d'aquella que brolla com aigua clara de les deus amagades entre verges boscúries, quin rajolí armoniós encoratja al perdut vianant.

Que no es justifiqui, que no intenti defensar-se En Masifern de certes escomeses o acusacions. Faci la seva via indiferent a tot, sols atent a la veu que li dinda en el cor i que la estargeixi en estrofes com les que omplenen sos llibres. Com ens dolien aquelles notes que van en sa obra magna «*Coses del Empordà*»!

ANTÓN BUSQUETS I PUNSET



Matí de tardor

Boirines lleus l'atzur del cel clapegen
desfent-se amb els primers esclats de sol;
de rou en els sembrats gotes perlegen
i dels moixons es veu alçar el vol.

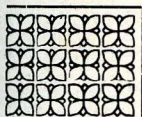
Als troços nús, les relles ja feinegen,
menades pel ferm braç del camperol;
les fulles d'or dels arbres rondinegen,
llençant se als braços freds del ventijol.

La plana, que a l'estiu i primavera
la veiem tan gemada i riallera,
com l'ha marcida el bes de la tardô!

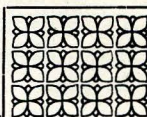
De pàmpols i tristor s'ha emmantellada,
i apar dels alts pollancs la grisa ossada
vetllar la seva gran desolació.

JOAN GELABERT i CROSA

CONTES DE «MARINADA»



LA DARRERA ESCENA D'UN POEMA AMORÓS



La minúscula missiva

Sobre diminut. Lletra coneguda. Al obrir-lo s'escapa una boïrina de perfum. Pluja de pètals de sang. Escat de roses en les galtes i lleu tremolament, com dos llirs bressats per l'aire, en les mans pulcres d'Elvira. Cau la minúscula missiva. El fidel Tom, inconscientment, revela l'enigma als ulls materials...

—“El teu nom, la teva imatge i el teu record, em fan tornar per acomiadar-me de tu ans de celebrar el meu projectat enllaç. La terrassa del *Casino El Port*, en la verbena d'aquesta nit, seran les taules on representarem la darrera escena d'aquell poema amorós que hi varem començar fa algún temps. Et prego encarescudament no hi faltis. T'hi espera,

Joan Antoni”

La verbena de «El Port»

L'aire de la nit és com una carícia d'unes mans d'ivori. Tremoladissa fulgurant en els vaixells del port. El mar s'ha posat un vestit obscur, esberlat en faixes longitudinals i lluminoses, que es difuminen fins ran la platja. Passeig llarg i polit: cinta desplegada i neta... Subtileza i harmonia d'un vals-lent. Rialles d'argent. Clarors i retalls de posta

en els llavis de les noies. Llampecs feridors en els ulls d'estel. Policromia de vestits i odors de dona... Es desfà, camí de l'infinit la cabellera argentada d'un coet multicolor. Espectació, esguardant el cel florit d'estrelles...

Elvira aprofita l'avinentesa i s'escabulleix del costat de la seva mare. Rera la balustrada, prop uns vagonets del tren, uns ulls somniadors i una mà amiga l'esperen...

La cita ~ comiat

—Elvira!

—Joan-Antoni!..

Es miraren. Els cors muts parlaren en un silenciós esguard. S'havien de dir tantes coses!... I floriren ambdues revelacions: Ell cregué incautament la farsa tramada per una falsa i envejosa amiga d'Elvira, que li demostrava l'infidelitat de l'amada, i, aquesta, fou oblidada...

Després, l'atzar el portà a Amèrica, per posar-se al front del despatx del seu acabalat oncle. La convivència li obrí el cor a la florida d'un altre amor: el de la seva cosina, amb qui tenia de casar-se, al termini del mes, a Barcelona, i marxar altra volta a l'Havana.

No feia molt havia rebut una lletra escrita a màquina i no signada, (tal volta era de la falsa acusadora qui arrepentida li confessava que la seva

Elvira li havia estat sempre fidel i constant a la promesa donada).. Mes ja era tard!... El problema no admetia una solució definitiva. Elvira tenia també quelcom que revelar al seu primer amat: feia mig any que era promesa de nou...

—No t'estranyi veurem aquí, Elvira... He aprofitat l'oportunitat de venir amb la família a visitar l'exposició de la Ciutat Comtal per acostar-me a tu... M'era impossible pujar a l'altar sens tornar a veure't, sens esguardar fit a fit aquella joguina adolescent d'abans, aquella dolça figurina formosa, atraient i airosa, que tan havia volgut!

—T'havia volgut tan, també, jo!...

—Em semblava que era una falla ço que'm contaren de tu, però les proves es presentaven tan evidents...

—A voltes, per dissort nostra, donem crèdit a ço que se'ns diu, sens tenir en compte que és per l'interès propi del qui ens parla.

—Tens raó... més tot ja passà; aquella il·lusió es marcí com una rosa colltorçada, aquelles promeses han resultat fallides i irrealitzables... Té tantes sorpreses la Fatalitat!...

—Es veritat; la fatalitat et feu oblidar-me, però encara hi has guanyat, perquè has trobat una promesa jove, rica i formosa... què vols més!...

—Si, però mai podré estimar-la tan com a tu!... Podrà difuminar-se com un núvol ponentí la imatge volguda de la primera amada; podrà, si vols, esblairar-se com un cant llunyà, dintre meu, el ressó de la teva veu, i apagar-se com un far la claror conhortadora dels teus ulls, més aquella flama que vares saber encendre en el meu cor no s'apagarà mai, mai perquè el

primer amor és el més pur i el més permanent i veritable!...

—Joan-Antoni, no segueixis...

—Si, vull desgranar prop teu el rosari dolcíssim del nostre amor, vull repetir-te ran tes oïdes les primeres oracions d'amor que vaig resar-te, vull...

—Joan-Antoni, calla per Déu! M'es tan amarg recordar-ho!...

Elvira girà l'esguard vers on el jove rendia culte a Terpsícore: exclamà pal·lidejant:

—Ves-te'n, per favor!; la meva mare ens ha vist!... Ara parla amb el meu promès... Els veus?... Més, dissimula... Si senyala les meves amigues... Que bona és la meva mare! Com es veu que també ha sigut jove!

—Me'n aniré..., més abans se'm oblidava tornar-te un deute que vaig contreure amb tu...

—Un deute? Un deute amb mi? no ho recordo... Tu diràs...

—Si, vaig robar-te, un jorn, un bes, i vull tornar-te'l!

—Però, si érem tan criatures...

—Res, vull restituir-te'l;... encara que, robar un bes, no és un furt, quan dos cors vibren arborats per la mateixa flama, sino una dolça ofrena... Demanar-lo, demostra indecissió i timidesa... Tornar-lo, equival sempre a correspondre a un saborós tribut...

—...Demanar-te'l jo, si que hagués estat una minsa lleugeresa absenta d'ironia i d'egoisme..., perquè, no et tempta l'arbre, mostrant-te pròdig, la mel del fruit molsut?...—

I, sens saber com, s'havien donat les mans i inconscientment s'havien abastat la fruita, ja gustada, dels seus llavis.

Fou com aquell primer, un bes po-

ruc, ràpit i breu que's donaven tot el cor seu, aquell cor que ja no era ni de l'un ni de l'altre.

Les mans suaument es deslligaren i vingué la separació:

—Adéu, visió amada dels meus somnis fugitius, joiell preuat que no volguí copsar!... El teu record serà mon turment i esplai, ensems, que endolcirà ma vida!... Adéu!!...

—Adéu, amat, que ja no ets per mi!!...

Començaren els primers compasos melangiosos d'un tango. El promès d'Elvira l'esperava impacient.

—Perdona'm, Lluís, les amigues, saps....—

I començaren a dansar... Joan-Antoni havia quedat pal-plantat, febrós

de desig, contemplant l'amiga amada entre les parelles de balladors, amb els ulls humitejats. Elvira una volta es girà i els seus ulls, tot enjoiats també de perles, es trobaren per última volta... I, inconscientment perdé el punt i restà parada.

—Què et passa, Elvira?

—No, res; no en facis cabal... La música d'aquest tango és tan enyoradissa, i jo, tan sentimental i tonta...

I, eixugant-se dissimuladament una llàgrima que lliscava furtiva, desplega après, el mocadoret perfumat i onejant-lo rera seu, feu el darrer adéu a l'amat d'aquell temps feliç que no veuria més, i quina silueta es perdia mandrosament vers l'estació, embolcallada d'ombres.

ANTOLÍ TARRATS MAYOLA

Palamós, octubre 1929

Per ta gentilesa
petit infantó,
plena de tendresa
jo sé una cançó.

Deixa que la treni
amb ritme d'amor,
deixa que hi enmeni
vora teu mon cor.

Com l'estel del dia
ets, bonic infant,
portes alegria
als que t'aimen tant,

la teva rialla
dringa per la llar,
magna presentalla
que fa el jorn més clar.

Les xiques joguines,
escampen arreu
tes manetes fines
blanques com la neu.

CANÇÓ

Al xamós infant
Josep Basora



M^a. DEL CARME
MARCÉ



¡I quina destroça
a voltes fas tú...!
sa criera rossa
el cavall no dú.

Ta mareta jove
plena d'il·lusió,
riallera et roba
la mel del petó.

Quan arriba el pare
¡com piques de mans!,
¡amb quina gatzara
tú hi jugues, infant!

Per la seva vida
ets preuat tresor,
joia beneïda,
bell fruit de l'amor.

Si et plau una mica
la meva cançó,
de ta boca xica
dónem un petó.

PELS CINEMES

TEATRE CARMEN

«EL CARNAVAL DE VENECIA» Intèrprets: Maria Jacobini i Malco Todd. Director: Mario Almirante. («Pittaluga Film»). Els poètics paisatges de Venècia queden admirablement plasmat en aquest «film», oferint l'encat de la malincolia dels canals, sucats per les clàssiques gòndoles. L'ambient venecià ha sigut realitzat amb èxit, així com la presentació, que en els interiors és sumptuosa. L'argument és bon xic dolent i l'interpretació no acusa res d'extraordinari.

«EL GRAN COMBATE»—Intèrprets: Colleen Moore i Gary Cooper. Director: George Fitzmaurice. («First National»).

Sobre el fons ja tan gastat de la Gran Guerra ha compost l'argumentista un tema que encara que de poca consistència té la suficient emotivitat per a que la pel·lícula es vegi amb interès. Perfectament dosificades les escenes còmiques, ben cuidats els detalls, admirablement resolts els combats aëris i ben treballada en general, «EL GRAN COMBATE» és una cinta que, sense els defectes d'altres de guerra, posseeix moltes de ses qualitats.

«EL VALS DEL ADIÓS»—Intèrprets: Marie Bell i Pierre Blanchar.

Exquisida producció d'un sentimentalisme delicat, no exempta d'una viva emoció, i que descriu en admirables escenes la vida de l'insigne músic Chopin. Encertadament encarnat el personatge principal per l'actor Blanchar, i molt en caràcter els altres intèrprets, «EL VALS DEL ADIÓS» resulta una producció digna de veure's per tots conceptes.

ECONOMIC CINE

«LEGIONARIOS»—Intèrprets: Mary Nolan i Norman Kerry. Director: Edward Sloan. («Universal»).

N'hi hagué prou amb l'èxit grandios de «BEAU GESTE» per a que algunes cases editores es possessin a fer pel·lícules a base de deserts sorrencs i legions franceses. L'acció de «LEGIONARIOS» passa en el Sahara entre un destacament francès com podia haver passat en qualsevol lloc entre gent qualsevol. No cal dir que aquest «film» és notablement inferior a «BEAU GESTE» baix tots els punts de vista. Dels intèrprets es destaca en primer terme Lewis Stone, bon actor, enèrgic i expressiu. Mary Nolan, en el primer «rôle» femení, encertada i Norman Kerry, molt automàtic.

«EL AMOR DE SONIA»—Intèrprets: Gloria Swanson i Andrés de Seguro. Director: Albert Parker. («United Artists»).

La perfectíssima actuació de Gloria Swanson lluita amb la pesadesa de l'argument, excessivament dilatat i amb alguns punts resolts amb una lògica molt discutible. La direcció es bona, però la millor qualitat és la gran expressió concentrada en el poc agraciat, però fotogènic rostre de Gloria Swanson, conceptuada una de les millors artistes dramàtiques del setè art.

«EL HÉROE DEL RIO»—Intèrprets: Marion Byron i Buster Keaton. Director: Charles Reisner. («United Artists»).

A base d'un assumpte propens en gran manera a la comicitat i a la paròdia, Buster Keaton posa en joc un de sos millors treballs, que es distingeix per sa gràcia trista, de la qual surt l'acudit grotesc i impensat, provocant una franca riallada. La pel·lícula amb trucs bons i originals, fa passar una hora divertida. Marion Byron i Ernest Torrence ho fan bé.

«LA LLAMA MÁGICA» — Intèrprets: Vilma Banky i Ronald Colman. Director: Henry King. («United Artists»).

Es una llàstima que es valguin de valors

tan bons com els de Ronald Colman i Vilma Banky per a fer-los-hi viure farses tan estultes com aquesta de «LA LLAMA MÁGICA». Poques vegades es veuen arguments tan mal andegats com aquest, en el que tot són casualitats i incongruències, sense cap sentit ni lògica. Entre altres coses que no s'expliquen hi ha el títol, que no endevinem quina relació pot tenir amb el drama.

«HOMBRES DE ACERO».—Intèrprets: Doris Kenyon i Milton Sills. Director: George Archainbaud. («First National»).

Encara que la trama sigui força vulgar, es fa interessant la cinta pel seu aspecte documentari. La visió infernal i atterridora d'una fundició es presenta davant l'espectador d'una manera sorprenent. Milton Sills ha trobat per fi un «film» en que desenrotllar ses grans qualitats artístiques i val a dir que la seva actuació és admirable. El secunden perfectament la bellíssima Doris Kenyon, Victor Mc Laglen, George Fawcett i altres. La pel·lícula mereixia ésser alemanya per lo que es presta a profunditzacions psicològiques, i creiem que n'hauria sortit una pel·lícula més notable que aquest superficial cinedrama americà.

REPRISES

Darrerament presentà el Saló Carmen dues bones reposicions: «LA FIERA DEL MAR» i «ELLO», (La primera estrenada a l'Econòmic.)

«LA FIERA DEL MAR» posa de manifest la fibra dramàtica de John Barrymore, qui efectua un de sos millors treballs. La pel·lícula en el seu aspecte marítim és molt ben realitzada, mostrant-nos amb tot el seu verisme les perilloses incidències de la pesca de cetacis. L'assumpte és interessant tot el i ben exposat. La magnífica interpretació de Barrymore és acompanyada per la de Dolores Costello i George O'Hara.

«ELLO». Indubtablement, hi ha persones que ténen *ello*, aquesta qualitat indefinible que les fa ésser simpàtiques a tothom, i això serví a Elinor Glynn per a donar a la pantalla aquesta pel·lícula, en la que la desinvolta Clara Bow, feliç posseïdora del *It* envejat obté un èxit remarcable. El paper masculí va a càrrec d'Antonio Moreno, actor de primera fila. La cinta en sí no té res d'extraordinari, més, veient actuar a Clara Bow, l'estona es passa agradablement.

L'Econòmic Cine presentà «LA CABAÑA DEL TÍO TOM» i «EL SOL DE MEDIA NOCHE», dues superbes produccions de la «Universal.»

L'argument, de petites proporcions, de la primera d'aquestes cintes, es fa interessant des del primer moment, gràcies a que les escenes es succeeixen amb continuïtat perfecta, éssent totes delicadament tractades, i cuidat el més mínim detall. De la coneguda novela de Beecher Stowe, n'ha sortit una producció de gran mèrit artístic, puix la part tècnica és ben resolta sens restar interès a l'acció. Els artistes, tots de poc nom, realitzen un treball perfecte: Margarita Fischer, Erthur E. Carew, George Siegmann, Virginia Grey, etz., etz., incorporen llurs personatges amb perfecte discreció. La cinta conserva el regust típic i l'ambient necessari, guardant rigurosa fidelitat històrica.

«EL SOL DE MEDIANOCHE» és una deliciosa comèdia de gran espectacle i a la vegada una bella obra cinematogràfica, ja que tots sos elements estan a la mateixa altura: la direcció de Butchowitzky, rica en detalls i fines observacions, l'argument, interessant i ben portat, la fotografia adequada, la presentació riquíssima, i el treball intel·ligentíssim de Laura la Plante i la sòbria actuació de Pat O'Malley. Es una de les pel·lícules que se veuen amb veritable afició.

JOAN DEL MEGÀFON.



T R P

Flors de la resclosa

A N' Antón Serra

La blanca escuma neda immaculada
damunt la platja, que l'ingeni estreny,
portant missatges a la fondalada
que fan somriure l'espadat terreny.
Sa ignota parla fuig esbojarrada
regronxolant-se en el cinglar ferreny;
i a l'esmunyir-se, com si fos de fada,
sa veu s'endolça i aclareix el seny.
De la muntanya baixa silenciosa
semblant guspires, tota freturosa,
d'un viure alegre que desperta amor.
I, quan capbuça contra la turbina,
son deix s'enlaira com cançó divina
mirant la closa feta un bell tresor

* * *

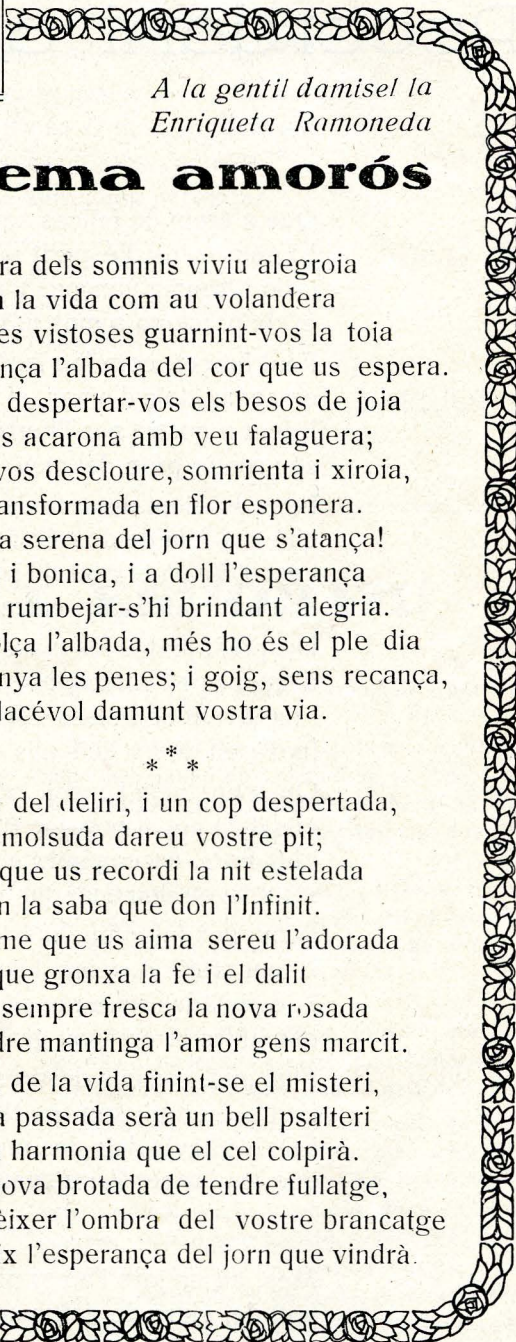
Torcant ferides, rossolais esqueixa
seguint mansoia, son corbat camí;
i en ses entranyes sense un mot de queixa,
les lleis, avara, porta del Destí.
La mar l'esguarda i sos records enfeixa
per fè en llurs platges virginal jardí
d'una floresta que retroba i deixa
l'encís plaent del jorn que deixondí.
I, apilotada, quan el sol s'aclofa,
apar que llença el ritme d'una estrofa
de quietud que filtra més i més;
i del crepuscle el bes de melangia
escampa lluny aquella poesia
per transformar-la en veritat després.

Crepuscle tardoral

L'augur de primavera la
brindant-vos el crepuscle jo
La flor de dolça flaire vi-s
per caure en vostres braç
El bes, que dels seus llan-
ce la vostre faç de mare reb-
se per fer-hi nèixer l'himne al v-
quan la primera albada ce-lo
Així un altra filla sedem de
l'estoig que en llurs entra-
per dur-hi una alenada d'a-
l'amor que dormiteja recit-
En Serra! gran penyorat-
que branda aqueixa closa ni-
I els somnis que hi adolla-
faran rejuvenir-vos com la
¿Sou vella...? No; no en-
s'eixeca adelarada com pla-
i apar de joia plena en ma-
que us volta perfumant-vos
Murmuris de niçaga, can-
oratges de bonança, tot en-
i sempre amb ma pïetosa-
deixeu caure benigna la b-
La pau, que en vós aferra-
és guia enlluernadora que an-
i mai en vostra via ningú a t-
la font amorosida que calot c-

JAUME NÉ

TIC



*A la gentil damisel la
Enriqueta Ramoneda*

Poema amorós

A l'ombra dels somnis viviu alegroia
i avança la vida com au volandera
de randes vistoses guarnint-vos la toia
que agença l'albada del cor que us espera.
Voldran despertar-vos els besos de joia
de qui us acarona amb veu falaguera;
i al fer-vos descloure, somrienta i xiroia,
sereu transformada en flor esponera.
¡Mirau la serena del jorn que s'atança!
Es clara i bonica, i a doll l'esperança
s'hi veu rumbejar-s'hi brindant alegria.
Si és dolça l'albada, més ho és el ple dia
que allunya les penes; i goig, sens recança,
adolla placévol damunt vostra via.

* * *

Després del deliri, i un cop despertada,
a grana molsuda dareu vostre pit;
i el bes que us recordi la nit estelada
serà com la saba que don l'Infinit.
Per l'home que us aima sereu l'adorada
rosella que gronxa la fe i el dalit
copsant sempre fresca la nova rosada
que tendre mantinga l'amor genés marcit.
Llavors, de la vida finint-se el misteri,
la vostra passada serà un bell psalteri
de dolça harmonia que el cel colpirà.
I, amb nova brotada de tendre fullatge,
fareu créixer l'ombra del vostre brancatge
com creix l'esperança del jorn que vindrà.

*A Na Montserrat Riera, Vda.
de Serra amb motiu del ca-
sament del seu fill Antón*

vidu's afalaga
e d'orn de joventut.
inclou-se us amanyaga
cos en un estel perdut.
vis cresos brolla tendre,
ouscens parar
que vostre fill va apendre
olpita el despertà.
a vol descloure
any el nom us guarda pur.
ard que faci moure
lós de l'aspre mur.
Som om és la senyera
a corrin en llur bressol.
a l'air de primavera,
herba bes del sol.
cara florida la vostra testa
lanta de tardor;
pig de la floresta
os de filial tendror.
túria que s'encelen,
entran vostre pit;
, qu'altri els ulls s'entelen,
ores del dalit.

la la eternitzada,
e en una un verd consol;
veutancada
ma a condol.

E TU EU i POL

Recordant a l'aimada

(A l'amic coralíssim
Llorenç Ullastres Albertí).

Que n'érem de feliços aquells dies!
Al pensar-los, l'esperit reviu encare
i, bo i trenant cançons i melodies,
m'els presenta a mos ulls com si fos are.
Fent bracet, com fan l'arbre vell i l'aura,
en somni dolç d'amor, al bosc anàvem
i, fent a nostre pas l'herbei ajeure,
son rostre prop del meu, ben baix parlàvem.
I ens assèiem dessota de l'arbreda
que ens feia de dossêr i cortinatge,
i escoltàvem el cant de la font freda
que saltava, fugint, entre l'herbatge.
Després, juntes les mans, fent grans rialles,
d'amor ens contemplàvem delitosos
i parlàvem de dolçes esposalles
mostrant dintre dels ulls afanyos reclosos.
Quan ens veia l'aucell, amb sa veu fina
ens deia poc a poc que ens estiméssim,
i les flors, escampant flaire divina,
semblaven demanar que les pleguéssim.
I com dos infantons per tot corriem
i, fent cridòria, rèiem i cantàvem,
i de pintades flors ramiells colliem
que al front, en suau garlanda, les portàvem.
Fins que, cansats després, jo l'agafava
i en el meu pit son cos fort estrenyia,
i en els llavis dels dos un bes xislava
que, endut per l'aire suau, al bosc corria...

* * *

Més, ai! un jorn l'amor prengué volada
fent del viure de goig una agonia,
de lo que era cel blau fent-ne boirada,
de lo que era un somrís boja follia.

I mon cant, ans feliç, és d'anyorança
 perquè no tinc costat, no tinc companya,
 i, indiferent de tot, la vida em cansa
 i vago pel món, sol, com ombra estranya.
 I si altra volta torno per la prada,
 em diu l'aucell amb crit que el plor transmuda:
 "I doncs, on vas tot sol? on tens l'aimada?"
 i afegeixen les flors: "Que l'has perduda?"
 I jo, sentint al cor punxanta aresta,
 a l'aucell i a les flors, com en deliri
 estirant el meu braç, sols per contesta
 els hi enseyo plorant el cementiri.

RAFEL VILÀ i BARNILS

Arbucies, Novembre 1929

DEL CARNET ESPORTIU

ELS PARTITS AMISTOSOS

A GIRONA

Dia 20 Octubre

U. D. Girona, 5 — Palamós, 1

En el camp de Vista Alegre tingué lloc aquest match, que si bé el joc desenrotllat fou de bona qualitat, més ho fou l'entusiasme que tots posaren en la palestra.

Arbitrà Oliva i els equips foren: *U. D. G.* — Florença, Casas, Noguer, Torner, Grau. Mas, Esteve, Pol, Casadevall, Farré i Farró.

Palamós S. C. — Vilata, Colomer, Vilar, (a la segona part Ametller II), Robau, Company, Napoleon, Garcia, Passarrius, Valls i Ametller I.

Començà el partit amb unes boniques combinacions portades pels locals, i amb un xut que el pal rebutjà.

Els nostres es defensen aferrissadament, però no poden impedir que Pol els marqui el punt. A continuació, i rematant un corner, Casadevall aconsegueix el segon.

En esplèndida arrancada del Palamós, Ametller llança un fort xut que passa ras-

cant el pal. El joc decaigué fins al final de primer temps.

A la segona part els de casa surten al camp amb ganes de rehabilitar-se, però no poden aconseguir-ho degut a la bona actuació de Florença, i el partit continua a gran tren, amb domini alternat.

En magnífica actuació els gironins aconsegueixen dos gols, i poc més tard el cinquè, produït per un pase d'Esteve, que Pol es cuidà de rematar.

Domini del Girona.

Ara escapen els nostres, i en ràpida arrancada aconsegueixen el gol de l'honor.

I acaba el partit amb domini dels de casa.

En resum, la iniciativa del partit ha correspost més als gironins, els quals amb millors xutadors a la davantera han pogut aconseguir un nombre ben crescut de gols. Els nostres, amb alguns jugadors reserves i amb el mig-centre Vilata actuant de porter, han jugat un partit ple de copdícia, però res més.

Vilata, tot i fent un partit voluntariós, s'el veié poc entrenat per actuar de porter.

A SANTA COLOMA

C. D. Farnés, 4 — Palamós, 5

Un altre partit, en camp foraster, ha disputat el nostre equip, sortint-ne, però, vencedor de la palestra, després d'una lluita emocionant i plena de bon fútbol.

Nou gols es marcaren en el transcurs de la partida, alguns d'ells molt vistosos. El partit fou molt anivellat, demostrant ambdós equips moltes ganes de guanyar.

Sobressortiren per el Palamós, el porter Torrent i la parella de defenses.

CAMPIONAT PROVINCIAL 1929-30
LLIGA AMATEUR

Dia 3 Novembre

Olot F. C., 0 — Palamós, 2

Novament comença el Campionat de la comarca gironina, però enguany amb nova fórmula i amb caràcter de Lliga Amateur. Fem vots perquè tots els equips que en formen part ens ofereixin lluites nobles i emotives, i que en surti un digne vencedor per ostentar el preuat títol de Campió.

El resultat dels demés partits que es jugaven a la província: Cassà F. C., 0—U. S. Figueres, 1 — La Bisbal, 2—Escala F. C., 1

El partit de casa nostra fou més difícil del que hom esperava, puig que els otolins opo-saren una gran resistència i ens oferiren un bonic partit. La primera part, molt alterna-da, ha acabat sens marcar-se cap gol. Els porters no han entrat quasi bé en acció, llevat d'alguns xuts que Valls i Passarrius han llançat a la porta otolina. Al segon temps el Palamós s'ha empleiat a fons i ha marcat tres gols magnífics (un d'ells anulat per off-side).

Valls, aprofitant un centre de Passarrius s'ha apuntat el primer punt. Novament Valls aconsegueix marcar, però l'àrbitre, molt justament anul·la el gol. La defensa forastera talla una arrencada de la nostra davantera, en claríssima mà, i s'assenyala el penalty que Ribas molt col·locadament converteix en el segon gol, que acaba d'arrodonir la victòria del Palamós.

Els equips, sota l'arbitratge del senyor Cerdà.

Palamós: Barti, Colomer, Ribera, Robau, Company, Vilata, Napoleon, Amatller II, Passarrius, Valls i Ribas.

Olot: Surias, Castells, Corominas, Mas-só, Pomés, Güell, Oliver, Arau, Torra, Picol i Puig.

Dia 10

Escala F. C., 5 — Palamós S. C., 1

Bonic resultat per l'equip escalenc. També la victòria somrigué en aquesta segona jornada al Figueres, el qual vencé a La Bisbal per 5 gols a 1. i el C. D. Farnés al Cassà per 4 a 1. L'Olot reposà.

Ens abstindrem de ressenyar el partit celebrat a L'Escala, al qual no assistirem per causes alienes a la nostra voluntat, però farem menció del que ens explicà un confident que es mereix tots els respectes....

Al primer temps féu millor joc l'equip de casa nostra, i el resultat fou de 2 gols a 1 (dos de penalty). A la segona part la cosa canvià quelcom, però no fou pas de domin de cap dels equips, puix que més aviat fou en els darrers vint minuts, que el joc adquirí gran mobilitat degut, potser, perquè els escalencs ja tenien la victòria assegurada.

Es tiraren 7 corners contra els escalencs, per 1 al Palamós.

Una vegada més hem de fer constar la nostra protesta pels fets ocorreguts a L'Escala. Ens fa fàstig i vergonya el dir-ho, però cal que la Federació s'en preocupi i deixi sentir el pes del seu càstig damunt dels causants d'aquests desordres, i que aquest cop n'han sortit perjudicats els nostres jugadors.

El *Palamós* alinià a: Torrent, Ribera, Colomer, Robau, Company, Vilata, Napoleón, Arcas, Passarrius, Valls i Ribas.

Es distingiren pel Palamós, Company, Robau, i Ribas. Els demés, regulars.

EL PALAMOS BAT LA U. S. DE FIGUERES PER 3 GOLS A CAP

L'últim partit de Campionat celebrat al nostre camp tingué lloc entre ambdós cercles, el qual despertà fort interès, fent acudir, malgrat el mal temps i pluja, bastanta concurrència.

Cuidà d'arbitrar el Sr. Pérez Lòpez, fent-ho molt encertadament.

El *Palamós* alinià a Barti, Ribera, Colomer, Robau, Company, Vilata, Napoleón, Valls, Badosa, Passarrius i Ribas.

La U. S. Figueres a Gimbernat, Santamaria, Juandó, Medina, Bosch, Modern, Carerras, Mas, Naval, Pinadell i Jordà I.

Els gols es marcaren: el primer per mediació de Ribas en executar un penalty. Al segon temps i al rematar un centre de Napoleón Ribas aconseguí el segon, i el tercer l'apuntà Badosa en magnífica forma.

Distincions: Barti ens agradà per la seguretat en el blocatge. La defensa millor Colomer que Ribera. Dels mitjos sobressortí Company. Del davant fou la tripleta central lo millor de la línia.

La inseguretat del temps privà la celebració dels altres partits de la província.

La puntuació, després d'aquesta jornada és com segueix:

	<u>PARTITS</u>				<u>GOLS</u>		
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	Punts
Palamós S. C.	3	2	0	1	6	5	4
U. S. Figueres	3	2	0	1	5	4	4
C. D. Farnés	1	1	0	0	5	1	2
La Bisbal	2	1	0	1	3	5	2
La Escala	2	1	0	1	6	3	2
Olot F. C.	1	0	0	1	0	2	0
Cassà F. C	2	0	0	2	1	6	0

A. C. M.

Publicacions Rebudes

LES ALES ESTESES

El volum VIIIè de la col·lecció Popular de «Les Ales Esteles» ha estat un dels més notables encerts de la direcció d'aquesta editorial que tant de pressa ha aconseguit imposar-se amb un espadiment que depassa de molt els càlculs més optimistes.

El foc que es revifa malament, la magnífica comèdia de Jean-Jacques Bernard, en l'acurada traducció de J. Pous i Fagès, ha obtingut un èxit de venda tan gros com el que va tenir quan l'empresa del Novetats va donar-la a conèixer a les darreries de la temporada passada, llavors que crítica i públic, en un perfecte acord, reconegueren les bel·leses de forma i el fons humaníssim d'aquesta peça de teatre, tan moderna i tan emotiva.

Ara ha sortit el volum IXè de la mateixa Col·lecció i és de creure que obtindrà un altre succés. El signa Carles Soldevila i conté una arplega de contes al davant dels quals hi va la novel·leta *Una nit a Bonrepòs*, que dóna el títol al volum. La ploma agíllissima, subtil, elegant i irònica de l'autor de *La tia d'Amèrica*, ha traçat una sèrie de proses que es llegeixen amb una avidesa sense aturador.

MONOGRAFIES MEDIQUES

"La hipertensió arterial i el seu tractament" pel Dr. Lluís Trias de Bes.

La recerca de la pressió arterial és avui una pràctica que cada dia esdevé més imprescindible al metge. Els antics aparells inventats per a investigar-la, complicats i costosos uns, no prou segurs els més a l'abast, s'han anat modificant i en millorar-se, han donat als metges mitjans molt eficients i còmodes en el seu maneig. Avui l'oscil·lòmetre de Pachon o el tensiòfon de Vaquez-Lanbry són estres corrents en el seu despatx i emprats amb freqüència quotidiana.

Això ha fet que els estudis sobre els canvis de pressió fossin aprofundits i se'n deduïssin lleis i principis de gran importància en la pràctica mèdica, car els trastorns que en poden derivar de la seva desviació morbosa són múltiples i molt corrents en la vida humana. Només cal pensar que, com fa constatar el Dr. Trias de Bes en el seu estudi, les formes terminals de la hipertensió o són l'hemorràgia cerebral, la insuficiència cardíaca, la insuficiència renal i la caquèxia; malalties que el seu anunciat només fa palesa la seva

importància entre nosaltres on l'hemorràgia cerebral és d'una freqüència colpidora.

El Dr. Trias en aquest treball, profund baix tots els aspectes, estudia amb tota consciència el tema. Després d'una prèvia revisió del concepte general de la pressió sanguínia, dels mitjans de mesura de la pressió arterial i de les xifres tensionals normals, entra de ple en la patologia de la hipertensió arterial començant per l'etiologia i la patogènia i després, amb tota detenció, la simptomatologia, pronòstic i complicacions terminals de la malaltia. L'últim capítol, ben remarcable, s'ocupa del tractament, avui perfectament científic, amb procediments i mitjans terapèutics precisos i eficaços.

"La hipertensió arterial i el seu tractament" és un llibre escrit a consciència i que exposa la qüestió amb tota claredat i concisió, no desdint del to general dels volums de "Monografies Mèdiques".

El Noticiari insereix un article del Dr. J. Aiguader i Miró, "La nostra pròxima tasca científica", en el qual explica els seus propòsits editorials immediats. A més, publica: El III aniversari de Monografies Mèdiques, per S.—Una obra que es normalitza, per C. S.—Un èxit estimulant, per L. Nicolau d'Olwer.—Les edicions científiques, per F. Valls-Taberner.—Un home i una obra, per A. Rovira i Virgili.—El moviment científic a Catalunya durant els anys 1900 a 1925, per J. M. Bellido.—Sumari del pròxim número.

Suplicat

El Sindicat de Metges de Catalunya en Assemblea extraordinària celebrada darrerament, amb una nombrosa representació de totes les comarques de Catalunya i Balears, ha acordat per aclamació el construir seguidament el seu edifici social.

A la casa que el Sindicat de Metges edificarà en una via molt cèntrica d'aquesta ciutat, se li ha donat el nom del Casal del Metge, perquè ultra ins-

talar-hi totes les dependències del propi Sindicat que són moltes, i algunes ben importants: Mutual Mèdica; Cooperativa de Consum, pel sumistre d'instrumental, llibres, apòsits, etc; Caixa de Previsió i Crèdit, amb l'oficina de gestió administrativa i la secció de comptes corrents i comptes d'estalvi; Butlletí; Caixa de Beneficència, i altres organitzacions secundàries; constarà de diverses dependències d'utilitat pel metge; Biblioteca; Laboratori; Sala de conferències, etc. Al Casal del Metge hi haurà hospedatge i restaurant i principalment una residència d'estudiants per a fills de metges els quals seran atesos en un ambient amable i familiar.

Aquest important projecte el portarà a terme el Sindicat per subscripció entre els socis, que ja s'ha començat a fer efectiva i amb les aportacions que poden fer-hi les seves pròpies Seccions.

El Sindicat ha revestit el projecte de totes les garanties i a jutjar per les notícies que es tenen i per l'entusiasme demostrat en aquesta Assemblea, es pot assegurar que molt aviat l'estament mèdic de Catalunya i Balears haurà donat, amb la construcció d'aquest edifici, una prova evident del seu alt esperit de companyonia i de la seva sòlida i important organització a semblança del que s'ha fet en altres països on sempre els metges han sentit la necessitat d'agermanar-se i viure en contacte constant, pel perfeccionament moral i material de la seva professió que pel seu elevat caràcter tal vegada ho necessita més que cap altre.

CRONICA LOCAL

L'«Associació de Música» ens ha ofert en aquest mes el segon concert del curs corrent. Anà a càrrec del *Trío Kuhner*, de Brusseles, agrupació artística fundada l'any 1925 i ja ben notable. El componen Mme. Mari Kuhner, arpista i pianista, Gabriel Isaye, violinista fill del virtuós belga Eugène Isaye, i Jacques Kuhner, violoncel·lista, el de més anomenada de la seva nació, ben guanyada, per cert.

Ens oferiren un programa amb obres de Beethoven, Debussy, Saint Saens, Vieuxtemps. J. Kuhner i altres, que desenrotllaren en tres parts, repartides en obres de conjunt i lluïment personal de cada un dels artistes, fent gala en totes elles d'una execució ben reeixida i digna de la seva ben conquerida fama.

Traspassà als 77 anys d'edat el conegut palamosí En Feliu Colominas i Serra pare de nostre bon amic N' Esteve Colominas, a qui, com a la demés família, fem present nostre sentit condol.

El primer dia de la festa major de Sant Martí, de Calonge, a la nit, toparen un automòbil particular plé de palamosins que anaven a aquella festa, i un camió, en l'encreuament de la carretera de Girona amb la de Sant Feliu. Sortosament, no ocorreguèren desgràcies personals. L'automòbil sofí averies de consideració.

Havem rebut del President del

Tribunal Tutelar per a Menors de Girona i Província, Sr. Francisco de P. Massa, atent B. L. M. adjuntant còpia de la instància cursada per aquell Tribunal al Sr. Ministre de la Governació sol·licitant la prohibició d'entrada als cines públics als menors de 16 anys.

Agraïm l'atenció i posem dit document a disposició d'aquells nostres subscriptors a qui pugui interessar.

El dia 2 del proper mes de desembre tindrà lloc a la veïna ciutat de La Bisbal una vetllada benèfica per tal de remeiar la situació de la palamosina N'Angela Iglèsias, la dissortada que com ja saben nostres llegidors sofí greu amputació d'ambdues extremitats.

Contribuiran a tan humanitària festa, que es celebrarà al Saló del «Ateneo Pi i Margall», la Secció artística de la mateixa Societat, posant en taula dues obres de merescuda fama, i alternarán amb elles escollides peces de cant executades per l'Agrupació coral «Els Rossinyols».

Per l'entusiasme amb que s'han emprés aquests actes altruistes i humanitaris els simpàtics bisbalencs, va la nostra més coral felicitació, puix es ben segur que amb aquests actes ajudaran a engrossir els cabals de les subscripcions efectuades ambdues localitats.

Per altra part, MARINADA ha rebut la quantitat de 15 ptes. donatiu del Reverend Rector de nostra parròquia i 2 ptes. d'altre persona caritativa.

Mercés a tots.

A la nostra parroquial s'és celebrat amb tota solemnitat el mes dedicat al Sant Rosari. Ademés, els professors i alumnes del Col·legi de Sant Josep celebraren la festa del Beat Salomó, màrtir, del Institut dels Germans de les Escoles Cristianes. Digué el panegíric el Rvd Dr. Juan Margall, catedràtic del Col·lell.

Per la novena a la Puríssima que cada any es celebra predicarà el Rvd. P, Manuel Latorre, Redentorista de la residència de Barcelona.

* * *

Enguany, com en els anteriors, s'ha vist força concorregut el cementiri amb la tradicional costum de visitar-lo durant el dia de la Commemoració dels Fidels Difunts.

* * *

La raó social Gubert i Bardera Germans està instal·lant en la seva fàbrica una important secció de fabricació de taps pel procediment de l'esmeril.

* * *

Actuà en el "Teatre Carme" la companyia de Ramon Martori-Maria Melgarejo, posant en taules *Don Juan Tenorio*, obtinguent un fort èxit. Anuncia dita companyia el començament d'una temporada a base d'obres del teatre castellà, posant en escena la primera *Ha entrado una mujer*.

* * *

En el solar ocupat antigament per la fàbrica *Dels alemanys*, s'hi basteix actualment un nou edifici destinat a la fabricació de tubs flexibles recoberts metàl·licament, propietat del Sr. Winc ke.

* * *

Un automòbil particular quedà atascat fins els botons de les rodes en una de les voreres de la part sense adoquinar del carrer de Cervantes, doncs el terreny, degut a la intensa humitat d'aquests dies s'havia entendrit extremadament. Sortosament el vehicle anaba amb marxa moderada al succeir l'accident i això evità ocoreguessin desgràcies personals.

Accidents com aquest i que en més petita escala succeeixen sovint en dit carrer fan veure la necessitat d'una urgent reparació doncs veritablement la part no arranjada està completament intranzitable.

Sembla, però, a jutjar per els adoquins que hi ha estacionats davant el solar de les futures Escoles i per alguns rumors recollerts, que aquesta reparació serà un fet aviat.

* * *

Registre Civil

Mes d'Octubre

Naixements: Lluís Borràs Castañé; Lluís Valllobrega Camps; Francisco Carreras Sala; Jordi Ribas Deulofeu. Total: 4.

Matrimonis: Juli Verdaguer Bustins amb Rosa Prohías Sorolla; Lluís Turón Soliva amb Josefa Rovira Molà. Total: 2.

Defuncions: Leonor Sala Prats, de 78 anys, casada; Lluís Borràs Castañé, de 8 dies; Maria-Mercè Llach Marimón, de 8 mesos; Feliu Colominas Serra, de 77 anys, casat. Total: 4.

J. Cabarrocas-Lluch

Agent de Duanes Col·legiat

Cases a :

Port - Bou i Cerbère

CORRESPONSALS A PARIS :

3, Rue Saint-Vincent-de-Paul

CASA ALIADA : LAVION —

Rue Stanley, 80 - Bruxelles

Corresponsals a :

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELILLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES

Casa central:

BARCELONA

Via Laietana núm 30

Teléfon, 18.767

Si vosté s'aprecia

de tenir una exagerada
pulcritut en la seva roba
interior, sabrà que aixó
s'aconsegueix rentant-la
amb

**SABÓ
CHIMBO**

F. GARRIGA
Via Layetana 17.
BARCELONA.



Cereals i
Gasolina



J. LLOBERAS
GIRONELLA

Palamós

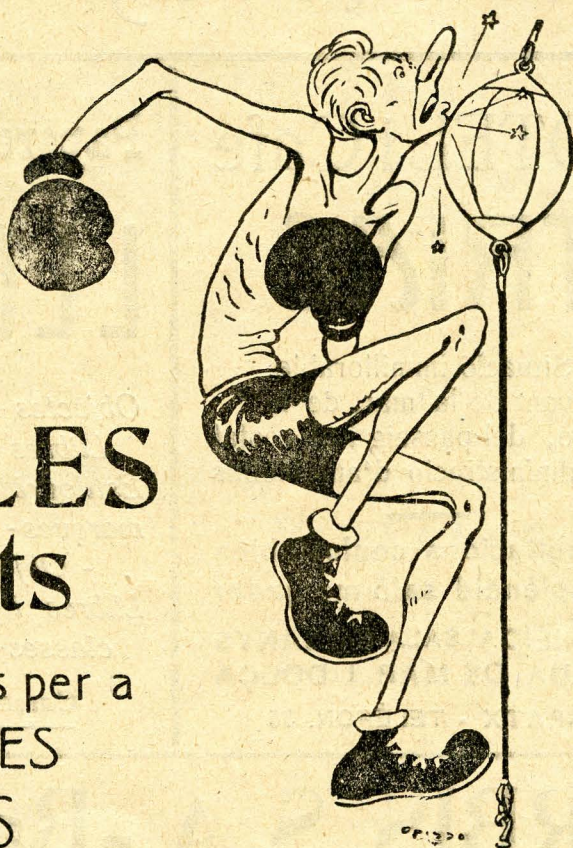
Pi Margall, 26-28

Col. L. Prats

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

CICLES Sports

Accessoris per a
BICICLETES
i MOZOS



Demani Catàlegs a

A. SANROMÀ

Balmes, 62

Teléf. 12303

BARCELONA

Casanovas D

Sastre
Palamós

HOTEL i Caf  **TRIAS**

:: Situació immillorable,
davant de la mar, de la
Estació, del passeig i al costat
de l'administració d'automòbils

Habitacions confortables
Espl ndid sal  menjador

MAGNÍFICA SALA DE BANYS
D'AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARATX - TEL FON, 35

Papereria - Llibreria

LLORENS

Objectes d'escriptori - Tintes
Llibres ratllats - Ll p os
Estilogr fiques de les millors
marques - Plumes - Paper carbó
- Objectes per a regal -
Llibres i Novel les de totes
classes - Material escolar.

Carrer Cervantes, 26

ORBIS, S. A.-Barcelona

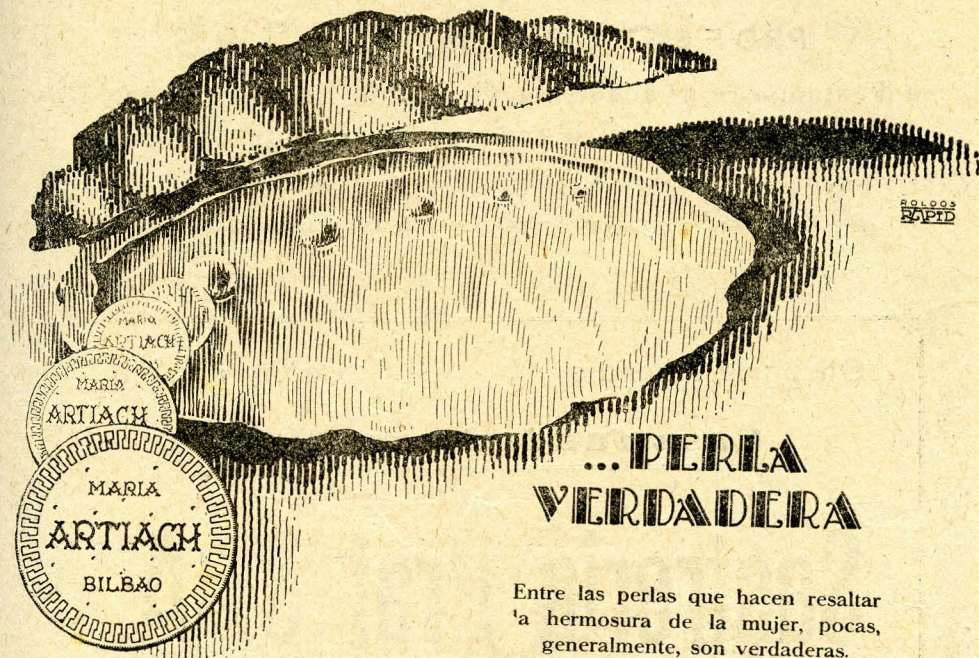
F brica pròpia de mobles per oficines-multicopis-
tes -::- màquines per calcular i dem s invents
moderns per la oficina

Casa Central
Barcelona,
Clar s, n.  5



Direc. Teleg.
Orbis - Barcelona
Teléf. A. 458

MARIA ARTIACH...



¿Cuál es la verdadera, la auténtica Galleta María?

Una galleta María, para ser buena,
sólo ha de contener:

mantequilla riquísima

harina de primera calidad

leche pura sin desnatar

azúcar refinado superior

Y su tueste debe ser perfecto

Estos son los componentes de la Galleta María ARTIACH,
ricamente tostada



PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS
MARIA
Artiach



Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: **R. CASAS**

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA E HISTÒRIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

On parle français

Englis spoken

Casa fundada en 1852

Sastreria Prat S. A.

81-1 Trajos del pais i anglesos

Telèfon 11267

Ronda de St. Pere, 7, ent.

Barcelona

Maquinària
i articles

PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT — Fustatge per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per imprentes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartó — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'imprentes. — Màquines noves i RECONSTRUÏDES per IMPRENTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve a Barcelona